

ความจริงคืออะไร? - ตอนที่สี่

อย่าให้พระทัยของพระองค์เป็นทุกข์เลย

Jeff Pippenger

2023-09-09

ณ จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ในปี 1798 นิมิตแห่งแม่น้ำอูไลในพระธรรมดาเนียลได้ถูกเปิดผนึก ก่อให้เกิดความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งทดสอบและสำแดงผู้นมัสการออกเป็นสองจำพวก นิมิตแห่งอูไลเป็นตัวแทนของข่าวสารภายในสำหรับประชากรของพระเจ้า ดังที่เป็นภาพแทนโดยคริสตจักรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สองและสาม เมื่อถึงตอนปลายของประวัติศาสตร์พยากรณ์ซึ่งเริ่มต้นในปี 1798 ณ การประชุมค่ายเอ็กซีเตอร์ระหว่างวันที่ 12-17 สิงหาคม ค.ศ. 1844 ข่าวสารแห่งเสียงร้องในเทียนคืนได้ถูกเปิดผนึก เมื่อสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากความจริงที่ถูกซ่อนไว้ ซึ่งก่อให้เกิดความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งทดสอบและสำแดงผู้นมัสการออกเป็นสองจำพวก

ในปี 1989 เมื่อดังที่พรรณนาไว้ในดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อที่สิบสิบ บรรดาประเทศซึ่งเป็นตัวแทนของอดีตสหภาพโซเวียตถูกกวาดล้างไปโดยสันตะปาปาและสหรัฐอเมริกา นิมิตแห่งแม่น้ำฮิดเดเคลในพระธรรมดาเนียลก็ถูกเปิดผนึก ก่อให้เกิดความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งได้ทดสอบและสำแดงผู้นมัสการอยู่สองจำพวก นิมิตฮิดเดเคลเป็นตัวแทนของข่าวสารภายนอกเกี่ยวกับศัตรูของประชากรของพระเจ้า ดังที่แสดงไว้โดยตราทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ เมื่อถึงตอนปลายของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่เริ่มต้นขึ้นในปี 1989 โดยเริ่มในช่วงสองสัปดาห์สุดท้ายของเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเริ่มกระบวนการเปิดผนึกข่าวสารแห่งเสียงร้องในเทียนคืน โดยทรงเอาพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากความจริงที่ถูกซ่อนไว้ ซึ่งกำลังก่อให้เกิดความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น อันกำลังทดสอบและในที่สุดจะสำแดงผู้นมัสการอยู่สองจำพวกท่ามกลางประชากรของพระเจ้า

ในข้อแรกของยอห์นบทที่สิบสี่ พระคริสต์ทรงหนุนใจเหล่าสาวกมิให้ใจของเขาทั้งหลายวิตกกังวล.

อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านเชื่อในพระเจ้า จงเชื่อในเราด้วย ยอห์น 14:1

ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง พระคริสต์ก็ทรงถูกจับกุม และไม่นานหลังจากนั้นพระองค์ก็ทรงถูกตรึงกางเขน ทรงถูกฝังไว้ และทรงฟื้นคืนพระชนม์ หลังจากเสด็จขึ้นไปหาพระบิดาแล้ว พระองค์ก็เสด็จกลับมาหาเหล่าสาวกของพระองค์อีกครั้ง

ขณะที่เขากำลังกล่าวสิ่งเหล่านี้อยู่ พระเยซูเองทรงยืนอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย และตรัสแก่เขาว่า "สันติสุขจะมีแก่ท่านทั้งหลายเถิด" แต่เขาทั้งหลายก็หวาดกลัวและครั่นคร้าม คิดว่าตนได้เห็นวิญญาณ แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า "เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงงุนงงใจ และเหตุใดความคิดทั้งหลายจึงเกิดขึ้นในใจของท่าน?" ลูคา 24:36-38

ความผิดหวังครั้งแรกในแนวการปฏิรูปเกิดขึ้นเมื่อประชากรของพระเจ้าหลงลืมความจริงที่ทรงสำแดงไว้ก่อนแล้ว พวกสาวกได้ลืมสิ่งที่พระเยซูได้ตรัสแก่พวกเขาไว้ไม่ถึงหนึ่งสัปดาห์ก่อนที่ความกลัวและความผิดหวังของพวกเขาจะปรากฏออกมาในวิกฤตแห่งกางเขน ความผิดหวังครั้งแรกนั้นตามมาด้วยช่วงเวลาแห่งการรอคอย ซึ่งในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น ได้ถูกแทนภาพไว้ด้วยการที่เจ้าบ่าวไม่ปรากฏอยู่ พระเยซูได้ตรัสแก่พวกสาวกโดยตรงว่า พระองค์กำลังจะเสด็จไปหาพระบิดาของพระองค์ แต่จะเสด็จกลับมาอีก

ความรู้ล่วงหน้าที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกสาวกนั้น มิได้ป้องกันไม่ให้พวกเขาถูกวิฤตครอบงำ
ในบริบทของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน วิฤตเป็นจุดที่อุปนิสัยถูกสำแดงออกมา แต่ไม่เคยถูกพัฒนา ณ
ที่นั่น พระเยซูได้ทรงเลือกและทรงแต่งตั้งพวกสาวกไว้แล้ว
และพระองค์ได้ตรัสความจริงนั้นแก่พวกเขา ก่อนเกิดวิฤตนั้นเอง

ท่านทั้งหลายมิได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่าน และได้ตั้งท่านไว้ เพื่อให้ท่านทั้งหลายออกไปและเกิดผล
และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพื่อว่าสิ่งใด ๆ ที่ท่านจะหูลงมาจากพระบิดาในนามของเรา
พระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน ยอห์น 15:16

ถึงกระนั้น แม้ว่าพวกเขาจะได้รับการทรงเลือก ก็หาได้ป้องกันมิให้พวกเขาถูกวิฤตการณ์นั้นครอบงำไม่

“อุปนิสัยยอมถูกเปิดเผยโดยวิฤตการณ์ เมื่อเสียงอันจริงจึงประกาศขึ้นในเวลาเที่ยงคืนว่า ‘ดูเถิด
เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปพบเขาเถิด’ หญิงพรหมจารีที่กำลังหลับไหลอยู่ก็ตื่นขึ้นจากการหลับของตน
และเป็นที่ประจักษ์ว่าใครได้เตรียมพร้อมไว้สำหรับเหตุการณ์นั้น
ทั้งสองฝ่ายต่างถูกเหตุการณ์มาเยือนโดยไม่ทันตั้งตัว
แต่ฝ่ายหนึ่งได้เตรียมพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉินนั้นแล้ว และอีกฝ่ายหนึ่งกลับถูกพบว่าไม่มีการเตรียมพร้อม
อุปนิสัยยอมถูกเปิดเผยโดยพฤติกรรมต่าง ๆ
ภาวะฉุกเฉินทั้งหลายจะดึงเอาธาตุแท้แห่งอุปนิสัยออกมาให้ปรากฏ ภัยพิบัติ ความสูญเสียจากการพრაกไป
หรือวิฤตการณ์บางอย่างที่จับพลันและไม่คาดคิด โรคภัยหรือความทุกข์ระทมที่ไม่คาดฝัน
สิ่งใดก็ตามที่ทำให้จิตวิญญาณเผชิญหน้ากับความตาย
จะเผยให้เห็นความเป็นจริงภายในของอุปนิสัยนั้นอย่างแท้จริง จะปรากฏชัดว่า
มีความเชื่อแท้ในพระสัญญาแห่งพระวอนของพระเจ้าหรือไม่ จะปรากฏชัดว่า
จิตวิญญาณนั้นได้รับการสำนึกด้วยพระองค์หรือไม่ และมีน้ำมั่นอยู่ในภษณะพร้อมทั้งตะเกียงหรือไม่”

“เวลาทดสอบยอมมาถึงทุกคน เราประพฤตตนอย่างไรภายใต้การทดสอบและการพิสูจน์ของพระเจ้า?
ตะเกียงของเราดับลงหรือไม่? หรือเรายังคงรักษาให้ลุกไหม้อยู่? เราได้เตรียมพร้อมสำหรับทุกเหตุฉุกเฉินไ
โดยความเชื่อมโยงของเราที่พระองค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริงหรือไม่?
หญิงพรหมจารีที่มีปัญหาทั้งห้าไม่อาจถ่ายทอดลักษณะนิสัยของตนให้แก่หญิงพรหมจารีเหล่าทั้งห้าได้
ลักษณะนิสัยจะต้องได้รับการก่อรูปขึ้นโดยเราแต่ละคน” Review and Herald, October 17, 1895.

การสำแดงแห่งพระเยซูคริสต์ซึ่งระบุไว้ในข้อแรก ๆ ของพระธรรมวิวรณ์นั้น
เป็นข่าวสารคำเตือนครั้งสุดท้ายแก่คริสตจักร และต่อจากนั้นแก่โลก
การสำแดงนั้นถูกเปิดเผยออกในเวลาไม่นานก่อนการสิ้นสุดของเวลาการทดลอง โดยสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์
ผู้ซึ่งได้รับการระบุในวิวรณ์บทที่ห้าว่าเป็นพระองค์เดียวที่ทรงสมควรจะทรงเปิดหนังสือม้วนที่ถูกผนึกไว้

และหนึ่งในพวกผู้ใหญ่กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ รากของดาวิด
ทรงมีชัยที่จะเปิดหนังสือนั้น และแกะตราทั้งเจ็ดของหนังสือนั้นออก วิวรณ์ 5:5

สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเป็น “รากของดาวิด” ด้วย และทรงเป็น “บุตรของดาวิด” ด้วย
อีกทั้งทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของดาวิดด้วย ความเชื่อมโยงที่สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเป็นตัวแทนนั้นชี้ให้เห็นว่า
เมื่อสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงผนึกหรือทรงเปิดเผยความจริงประการหนึ่ง
พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นโดยทรงใช้กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก
ซึ่งระบุจุดจบของสิ่งหนึ่งโดยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น ดังที่มีภาพแทนในพระเยซูผู้ทรงเป็น “รากของดาวิด”
เมื่อความจริงประการหนึ่งถูกเปิดเผย ณ ‘วาระหนึ่ง’ แห่งอวสาน กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ก็เริ่มต้นขึ้น
ดังที่มีภาพแทนไว้ในดาเนียลบทที่สิบสอง

“พระสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเป็นผู้เปิดผนึกหนังสือ และประทานแก่ยอห์นซึ่งการสำแดงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายเหล่านี้ ดาเนียลยืนอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ของตนเพื่อเป็นพยานยืนยันของตน ซึ่งถูกผนึกไว้จนถึงกาลอาสาน เมื่อข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งจะต้องถูกประกาศแก่โลกของเรา เรื่องเหล่านี้มีความสำคัญอย่างหาที่สุดมิได้ในวาระสุดท้ายเหล่านี้ แต่ขณะที่ ‘คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และถูกทำให้ขาว และถูกทดลอง’ นั้น ‘คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป และไม่มีคนอธรรมผู้ใดจะเข้าใจได้” Manuscript Releases, เล่ม 18, 14, 15.

พระราชกิจของพระเยซูในฐานะสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์นั้นมีความสำคัญอย่างไม่มีที่สิ้นสุด แต่ “คนอธรรม” “ไม่มีผู้ใดจะเข้าใจ” พระราชกิจของพระองค์หรือข่าวสารที่ถูกเปิดผนึกนั้น

และท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ถูกทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง; แต่คนอธรรมจะประพฤติอธรรมต่อไป และไม่มีผู้ใดในหมู่คนอธรรมจะเข้าใจ; แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

กระบวนการแห่งการทดสอบนั้นถูกแสดงไว้โดยสามขั้นตอน คือ “ทำให้บริสุทธิ์ ทำให้ขาวสะอาด และทดลอง” สามขั้นตอนนี้เป็นภาพแทนของสามขั้นตอนแห่ง “ข่าวประเสริฐนิรันดร์” ซึ่งในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้แสดงไว้ว่า จงยำเกรงพระเจ้า (ทำให้บริสุทธิ์) และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ (ทำให้ขาวสะอาด) เพราะถึงเวลาแห่งการพิพากษาของพระองค์แล้ว (ทดลอง) สามขั้นตอนนั้นคือ “ความจริง” ดังที่แสดงโดยอักษรตัวแรก อักษรตัวที่สิบสาม และอักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู และเมื่ออักษรเหล่านั้นถูกรวมเข้าด้วยกันตามลำดับนั้น ก็เกิดเป็นคำภาษาฮีบรูว่า “ความจริง”

สามขั้นตอนนั้นคือ “ทาง” เพราะทางของพระเจ้า ตามคำของอาสาฟในสดุดี 77:13 อยู่ในสถานนมัสการ ซึ่งในลานนั้น คนบาปได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการหลั่งเลือด จากนั้นเลือดจึงถูกนำเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นภาพแทนของการชำระให้บริสุทธิ์ อันเป็นกระบวนการของการ “ทำให้ขาว”

และผู้ปกครองคนหนึ่งได้กล่าวตอบข้าพเจ้าว่า คนเหล่านี้ที่สามเสื่อคลุมสีขาวคือผู้ใด และเขามาจากที่ใด? และข้าพเจ้าทูลท่านว่า ท่านเจ้าข้า ท่านยอมทราบอยู่แล้ว และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า คนเหล่านี้คือผู้ที่ออกมาจากความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง และได้ซึกเสื่อคลุมของตน และทำให้เสื่อคลุมนั้นขาวด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก วิวรณ์ 7:13, 14.

ดังนั้น คนบาปผู้ได้รับการขอบธรรมและได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว จึงได้รับการเตรียมพร้อมให้ถูก “ทดสอบ” ในการพิพากษาซึ่งแสดงไว้โดยอภิสุทธิสถาน พระเยซูทรงเป็น “ทาง” และ “ความจริง” และ “ชีวิต” ทางคือเบื้องต้น ความจริงคือท่ามกลาง และชีวิตคือที่สุด หากเราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยก้าวแรก เราก็อยู่บนทางนั้น ซึ่งเป็นทางของผู้ที่ได้รับการขอบธรรมแล้ว

แต่วิถีของผู้ขอบธรรมนั้นเป็นดั่งแสงอรุณที่ทอประกายสว่างยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นจนถึงวันอันสมบูรณ์ สุภาพิต 4:18

ขั้นตอนที่สองคือการสำแดงความขอบธรรมซึ่งสำเร็จโดยความจริงของพระองค์ เพราะพระวจนะของพระองค์คือความจริง

ทรงชำระเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง ยอห์น 17:17

ผู้ที่ได้รับการชำระให้ชอบธรรมเป็นภาพแทนโดยชั้นที่หนึ่ง

ผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เป็นภาพแทนโดยชั้นที่สอง สองชั้นแรกเตรียมผู้ที่ได้รับการชำระให้ชอบธรรมและไต่รับการชำระให้บริสุทธิ์ให้เข้าสู่การพิพากษาและรับชีวิตนิรันดร์ พระเยซูทรงเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต

“ความชอบธรรมภายในย่อมได้รับการเป็นพยานยืนยันโดยความชอบธรรมภายนอก ผู้ที่ชอบธรรมภายในย่อมไม่ใจแข็งกระด้างและปราศจากความเห็นอกเห็นใจ หากแต่วันแล้ววันเล่าเขาเติบโตเข้าสู่พระฉายของพระคริสต์ ก้าวต่อไปจากกำลังสู่กำลัง ผู้ที่กำลังได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริงย่อมรู้จักบังคับตน และจะดำเนินตามรอยพระบาทของพระคริสต์ จนกระทั่งพระคุณเลื่อนหายไปในพระสิริ ความชอบธรรมที่ทำให้เราถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมนั้นเป็นความชอบธรรมที่ทรงนับให้แก่เรา; ความชอบธรรมที่ทำให้เราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์นั้นเป็นความชอบธรรมที่ทรงประทานแก่เรา ประการแรกเป็นสิทธิของเราสำหรับสวรรค์; ประการที่สองเป็นความเหมาะสมของเราสำหรับสวรรค์”
Review and Herald, June 4, 1895.

ยอห์นบทที่สิบสี่ถึงบทที่สิบเจ็ดกล่าวถึงประเด็นเรื่องปฏิกิริยาของเหล่าสาวกอยู่เนือง ๆ เมื่อพระคริสต์ทรงจากพวกเขาไปหาพระบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะเสด็จกลับมา และพระองค์ทรงเข้าใจว่า—แม้เหล่าสาวกจะไม่เข้าใจ—วิกฤตการณ์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้าย่อมก่อให้เกิดความผิดหวังอันลึกซึ้ง ถ้อยคำตลอดทั้งสิบหนี่ได้ถกหอการระบุและการให้คำนิยามของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็น “พระผู้ปลอบประโลม” ในพระคัมภีร์ตอนยอห์น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงได้รับการระบุว่าเป็น “พระผู้ปลอบประโลม” สิบครั้ง และอีกครั้งหนึ่งใน 1 ยอห์น แต่ในที่นั้นคำนั้นได้รับการแปลว่า “ผู้ทรงเป็นนายแก่ต่าง” คำนี้ไม่ปรากฏ ณ ที่อื่นใดอีกในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมมีคำภาษาฮีบรูคำหนึ่งซึ่งได้รับการแปลว่า “ผู้ปลอบโยน” ในปัญญาจารย์ 4:1 และในเพลงคร่ำครวญ 1:9 และ 16 ข้ออ้างทั้งสามตอนนั้นชี้ให้เห็นว่า บรรดาผู้ชมเหงได้กอดขนิขาติของพระเจ้า และพวกเขาไม่มีผู้ปลอบโยนที่จะคอยหนุนชูพวกเขาในท่ามกลางความทุกข์ยากและความผิดหวังที่พวกเขากำลังประสบอยู่.

การระบุว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็น “องค์พระผู้ปลอบประโลม” ปรากฏอยู่ในตอนที่พระเยซูทรงพยายามตรึงยมเหล่าสาวกให้พร้อมสำหรับความผิดหวังอันใหญ่หลวงซึ่งอยู่เบื้องหน้าเพียงไม่กี่ชั่วโมง ในบริบทนั้น พระองค์ทรงเน้นว่าแม้ในยามที่พระองค์ไม่ประทับอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะทรงสถิตอยู่เพื่อประทานการปลอบประโลมแก่พวกเขา ในการทรงระบุถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ในบริบทขององค์พระผู้ปลอบประโลม พระเยซูทรงเจาะจงถึงลักษณะของพระราชกิจที่องค์พระผู้ปลอบประโลมจะทรงกระทำ

การที่พระเยซูทรงกล่าวซ้ำ ๆ ถึงการจากไปและการเสด็จกลับมาของพระองค์ ย่อมทำให้ประเด็นนั้นอยู่ในลำดับสูงสุดของหัวข้อสำคัญหลักของพระธรรมตอนนี้

ยอห์น 14:2-4, 18, 19, 28, 16:5-7, 10, 28, 17:11-13

เป็นข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงช่วงเวลาแห่งการชกซ้ำในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนโดยตรง รวมอยู่กับข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้คือข้อความต่อไปนี้

ซึ่งโดยการกล่าวซ้ำได้เน้นย้ำถึงช่วงเวลาแห่งการชกซ้ำนั้น เพราะว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ตรัสสิ่งใดซ้ำ ๆ โดยปราศจากความสำคัญอันยิ่ง”

อีกหน้อยหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเรา และอีกหน้อยหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา เพราะเราไปหาพระบิดา แล้วสาวกบางคนของพระองค์จึงพูดกันเองว่า ซึ่งพระองค์ตรัสกับเรานี้หมายความว่าอย่างไรว่า

อีกหน่อยหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเรา และอีกหน่อยหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา และที่ว่า เพราะเราไปหาพระบิดา นั้นหมายความว่าอย่างไร เหตุฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงพูดว่า ที่ตรัสว่า อีกหน่อยหนึ่ง นั้นหมายความว่าอย่างไร เราไม่เข้าใจว่าพระองค์ตรัสถึงอะไร พระเยซูทรงทราบว่าเขาทั้งหลายปรารถนาจะทูลถามพระองค์ จึงตรัสกับเขาว่า พวกท่านกำลังไต่ถามกันเองถึงสิ่งที่เรากล่าวว่า อีกหน่อยหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเรา และอีกหน่อยหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา ใช่หรือไม่ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านจะร้องไห้และคร่ำครวญ แต่โลกจะยินดี ท่านจะมีความทุกข์โศก แต่ความทุกข์โศกของท่านจะกลับกลายเป็นความชื่นชมยินดี หญิงเมื่อกำลังคลอดบุตรย่อมมีความทุกข์ เพราะเวลาของนางมาถึงแล้ว แต่เมื่อนางคลอดบุตรแล้ว นางก็ไม่จดจำความเจ็บปวดนั้นอีก เพราะความยินดีที่มีมนุษย์คนหนึ่งได้เกิดมาในโลก ฉะนั้นบัดนี้ท่านทั้งหลายจึงมีความทุกข์โศก แต่เราจะพบท่านอีก และใจของท่านจะชื่นชมยินดี และไม่มีผู้ใดชิงเอาความยินดีของท่านไปจากท่านได้ ยอห์น 16:16-22.

อย่างน้อยยี่สิบเอ็ดข้อในบทที่สิบสี่ถึงบทที่สิบเจ็ดได้ชี้ระบุช่วงเวลาซึ่งพวกสาวกจำเป็นต้องคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ช่วงเวลานั้นจะเริ่มต้นที่การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์และดำเนินต่อไปจนถึงการเสด็จกลับมาจากพระบิดาของพระองค์ เวลาที่พวกเขาต้องคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์นั้นเป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาการเนิ่นช้าในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ดังเช่นในบันทึกของลูกาเกี่ยวกับสาวกชาวเอมมาอูส ความผิดหวังจากกางเขนกำลังเป็นแบบอย่างเชิงพยากรณ์ของการเริ่มต้นแห่งช่วงเวลาการเนิ่นช้าที่ติดตามความผิดหวังครั้งแรก

ในตอนต้นของพระธรรมเล่มแรกของพระคัมภีร์ เราพบเรื่องราวแห่งการทรงสร้าง และเรามองเห็นพระภาคทั้งสามแห่งพระตรีภาวะแห่งสวรรค์ ในตอนต้นของพระธรรมเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ เราพบพระภาคทั้งสามแห่งพระตรีภาวะแห่งสวรรค์ ในสิบบทที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ เราพบพระภาคทั้งสามแห่งพระตรีภาวะแห่งสวรรค์ การตระหนักถึงข้อเท็จจริงนี้ทำให้เราสามารถนำสิบบทของยอห์นมาวางทับลงบนเส้นคำพยากรณ์ของปฐมกาล บทที่ 1 ข้อ 1 จนถึงบทที่ 2 ข้อ 3 และทับลงบนวิวรณ์ บทที่ 1 ข้อ 1-11 ได้

ในข้อความตอนนี้ พระเยซูตรัสกับโรมัสว่า ถ้าผู้ใดได้เห็นพระเยซู ผู้นั้นก็ได้เห็นพระบิดาแล้ว ข้อความนี้ยังระบุด้วยว่า พระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ทรงลอบประโลมเหล่าสาวกด้วยการสถิตอยู่ของพระองค์ แต่เมื่อพระองค์เสด็จจากไป พระองค์จะทรงส่ง "ผู้ลอบประโลม" "อีกองค์หนึ่ง" มา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ลอบประโลม แต่พระคริสต์ก็ทรงเป็นผู้ลอบประโลมด้วยเช่นกัน

ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเรา ท่านก็คงจะรู้จักพระบิดาของเราด้วย และตั้งแต่นี้ไปท่านทั้งหลายก็รู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์แล้ว ฟิลิปทูลพระองค์ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงสำแดงพระบิดาแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย และเพียงเท่านั้นก็พอแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว" พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราได้อยู่กับท่านทั้งหลายเป็นเวลานานถึงเพียงนี้แล้ว และท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือ ฟิลิป? ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดาแล้ว เหตุใดท่านจึงกล่าวว่า 'ขอทรงสำแดงพระบิดาแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย?'" ยอห์น 14:7-9

โรมัสเป็นตัวแทนของผู้ที่อยู่ในแอดเวนติสม์ซึ่งปฏิเสธที่จะมองเห็นคำพยาณเรื่องความสัมพันธ์ของพระภาคสามแห่งสวรรค์ ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงพวกเขาอาจได้อ่านคำพยาณที่ยืนยันความจริงนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ตาม

และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานพระผู้ลอบประโลมอีกองค์หนึ่งแก่ท่าน เพื่อพระองค์นั้นจะทรงสถิตอยู่กับท่านเป็นนิตย์ คือพระวิญญาณแห่งความจริง ซึ่งโลกจับไว้ไม่ได้ เพราะโลกไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่ในท่าน เราจะไม่ละทิ้งท่านไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน อีกหน่อยเดียวโลกก็จะไม่เห็นเราอีกต่อไป แต่ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา เพราะว่าเรามีชีวิตอยู่

ท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตอยู่ด้วย John 14:16-19.

ถ้าเราได้เห็นพระเยซูแล้ว เราก็ได้เห็นพระบิดา พระเยซูทรงเป็น “พระผู้ปลอบประโลม” และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็น “พระผู้ปลอบประโลมอีกองค์หนึ่ง” ถ้าเราได้เห็นพระเยซูแล้ว เราก็ได้เห็นพระบิดาและเราได้เห็นพระผู้ปลอบประโลมด้วย ในห้าครั้งที่คำว่า comforter ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ ทั้งหมดล้วนอัศจรรย์ยอห์นเป็นผู้ใช้คำนี้ และในการอ้างอิงครั้งที่ห้า คำนี้ได้รับการแปลว่า “ผู้หูลขอแทน”

ลูกเล็กๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มีผู้หูลขอแทนเราเฉพาะพระพักตร์พระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรม 1 John 2:1

ถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มีพระผู้ทรงปลอบประโลม คือพระเยซูคริสต์ผู้ชอบธรรม ผู้ทรงเป็นผู้วิงวอนแทนคนบาป เปาโลระบุว่าพระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจเป็นผู้วิงวอนแทนเรา

ผู้ใดเล่าจะเป็นผู้กล่าวโทษ? คือพระคริสต์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ และสถิตอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ทั้งยังทรงหูลขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย โรม 8:34

พระเยซูทรงเป็นผู้ทรงเป็นทนายแก้ต่างให้แก่คนบาป ซึ่งรวมถึงการที่พระองค์ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมด้วย ในบทเดียวกันนั้น เปาโลได้กล่าวไว้ก่อนแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงวิงวอนขอแทนเราเช่นกัน

ในท่านเองเดียวกันนั้น พระวิญญาณก็ทรงช่วยความอ่อนกำลังของเราเช่นกัน เพราะเราไม่รู้ว่าการจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างสมควร แต่พระวิญญาณเองทรงหูลขอแทนเราด้วยการคร่ำครวญซึ่งไม่อาจเปล่งออกมาเป็นถ้อยคำได้ และพระองค์ผู้ทรงตรววจนจิตใจก็ทรงทราบวาทะดำริของพระวิญญาณคืออะไร เพราะพระองค์ทรงหูลขอเพื่อธรรมิกชนทั้งหลายตามพระประสงค์ของพระเจ้า โรม 8:26, 27

พระเยซูและพระวิญญาณบริสุทธิ์ต่างก็ได้รับการระบุว่าเป็นองค์ผู้ปลอบประโลม และฉะนั้น ทั้งสองพระองค์จึงเป็นผู้ทรงหูลขอแทนเรา บรรดาพระภาคทั้งสามแห่งตรีเอกภาพฝ่ายสวรรค์ล้วนได้รับการกล่าวถึงในตอนหนึ่งของพระกิตติคุณยอห์นที่เรากำลังพิจารณาอยู่ และเมื่อเชื่อมโยงเข้าด้วยกันกับคำพยานแรกในพระธรรมเล่มแรกของพระคัมภีร์ และคำพยานแรกในพระธรรมเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์แล้ว ความกระจ่างเกี่ยวกับความสัมพันธ์และพระราชกิจของพระภาคทั้งสามแห่งพระเทวภาพก็ยิ่งทวีความชัดเจนขึ้น

“พระบิดาไม่อาจพรรณนาด้วยสิ่งทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกได้ พระบิดาทรงเป็นความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของความเป็นพระเจ้าอย่างมีพระกาย และทรงไม่ปรากฏแก่สายตามนุษย์ผู้ต้องตาย พระบุตรทรงเป็นความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของความเป็นพระเจ้าที่ทรงสำแดงออก พระวาระของพระเจ้าประกาศถึงพระองค์ว่าเป็น ‘พระฉายาอันถอดแบบแห่งภาวะของพระองค์’ ‘เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์’ ในที่นี้ได้ทรงสำแดงให้เห็นถึงพระภาวะบุคคลของพระบิดา”

“พระผู้ปลอบประโลมที่พระคริสต์ทรงสัญญาว่าจะทรงส่งมาภายหลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ คือพระวิญญาณในความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเทวภาพ ทรงสำแดงฤทธานุภาพแห่งพระคุณของพระเจ้าแก่ทุกคนที่รับและเชื่อในพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว

มีพระบุคคลผู้ทรงพระชนม์อยู่สามพระองค์แห่งตรีเอกภาพฝ่ายสวรรค์
ในนามแห่งฤทธาภาพทั้งสามนี้—พระบิดา พระบุตร
และพระวิญญาณบริสุทธิ์—บรรดาผู้ที่รับพระคริสต์โดยความเชื่ออันมีชีวิตย่อมรับบำเพ็ญ
และฤทธาภาพเหล่านี้จะทรงร่วมมือกับบรรดาผู้ที่เชื่อฟังซึ่งเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์
ในความพยายามของเขาทั้งหลายที่จะดำเนินชีวิตใหม่ในพระคริสต์”

“คนบาปจะต้องทำประการใด?—จงเชื่อในพระคริสต์ เขาเป็นกรรมสิทธิ์ของพระคริสต์
ได้ทรงซื้อไว้ด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระเจ้า โดยการทดสอบและการทดลอง
พระผู้ช่วยให้รอดได้ทรงไถ่มนุษย์ให้พ้นจากความเป็นทาสของบาป ถ้าเช่นนั้น เราจะต้องทำอะไรเพื่อจะรอด
พ้นจากบาป?—จงเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงอภัยบาป
ผู้ไต่สารภาพบาปของตนและถ่อมใจลง ผู้นั้นจะได้รับการอภัย
พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงอภัยบาป ทั้งยังทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าผู้ไม่มีที่สิ้นสุด
คนบาปที่ได้รับการอภัยแล้ว ย่อมคืนดีกับพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงช่วยให้พ้นจากบาป
เมื่อดำเนินอยู่ในทางแห่งความบริสุทธิ์ เขายอมเป็นผู้ใต้พระคุณของพระเจ้า และความรอดอันครบถ้วน
ความชื่นชมยินดี และสันติสุข ตลอดจนปัญญาอันแท้จริงซึ่งมาจากพระเจ้า ก็ถูกนำมาถึงเขา”

“ความเชื่อในพระโลหิตแห่งการลบล้างบาปของพระเยซูคริสต์เป็นหลักประกันแห่งการอภัยโทษ
พระคริสต์ทรงชำระบาปทั้งสิ้นให้หมดไปได้
การฟังพาทฤทธาภาพนั้นอย่างเรียบง่ายในแต่ละวันจะประทอนสติปัญญาอันเฉียบคมแก่มนุษย์
เพื่อให้ยังรู้ว่าอะไรจะรักษาจิตวิญญาณไว้ในวาระสุดท้ายเหล่านี้ให้พ้นจากพันธนาการแห่งบาป
โดยความเชื่อและการอธิษฐาน โดยผ่านความรู้เกี่ยวกับพระคริสต์
เขาจะต้องดำเนินการให้ความรอดของตนสำเร็จ”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรู้จักเราและทรงนำเราเข้าสู่สวรรค์ทั้งสิ้น
พระเจ้าได้ประทานพระบุตรองค์เดียวผู้ทรงบังเกิดของพระองค์ เพื่อว่าผู้ใดที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ
แต่มีชีวิตนิรันดร์ พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคนบาป
การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ได้ไถ่คนบาปแล้ว นี่คือการหวังเพียงประการเดียวของเรา
หากเรายอมมอบตนอย่างสิ้นเชิง และปฏิบัติคุณธรรมทั้งหลายของพระคริสต์
เราจะได้รับบำเหน็จแห่งชีวิตนิรันดร์

“ผู้ที่เชื่อในพระบุตร ก็มีพระบิดาด้วย’ ผู้ที่มีความเชื่ออย่างต่อเนื่องในพระบิดาและพระบุตร
ก็มีพระวิญญาณด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ปกป้องโยนของเขา
และเขาไม่เคยหันเหไปจากความจริง” Bible Training School, March 1, 1906.

นอกเหนือจากความกระฉ่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระราชกิจและความสัมพันธ์ของตรีเอกภาพฝ่ายสวรรค์แล้ว
การระบุถึงตรีเอกภาพฝ่ายสวรรค์ในข้อความตอนนั้นยังเป็นพยานด้วยว่า
บททั้งสิ้นนี้จะต้องถูกทำให้สอดคล้องกับข่าวสารที่บัดนี้กำลังถูกเปิดผนึกโดยสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์

พยานหลักฐานในเรื่องราวของสาวกชาวเอมมาอูส เป็นตัวแทนของคำพยานสามประการที่บ่งชี้ว่า
ช่วงเวลาแห่งความผิดหวังและการรอคอยซึ่งติดตามมาหลังไม้กางเขน
เป็นตัวแทนของช่วงเวลาแห่งความผิดหวังและการรอคอยซึ่งติดตามมาหลังความผิดหวังครั้งแรก
อีกทั้งยังมีพยานหลักฐานอีกประการหนึ่งที่สนับสนุนว่า ประวัติการณ์ซึ่งนำเสนอไว้ในสืบทของยอห์น
เป็นตัวแทนของพฤติกรรมแห่งความผิดหวังครั้งแรก।

ข้อพระคัมภีร์สุดท้ายของเรื่องราวการทรงสร้าง
ซึ่งเป็นความจริงประการแรกที่ถูกกล่าวถึงในพระวจนะของพระเจ้า ลงท้ายด้วยคำสามคำ

และคำแต่ละคำนั้นขึ้นต้นด้วยหนึ่งในอักษรทั้งสามที่ประกอบกันเป็นคำว่า "ความจริง" ทั้งยังเรียงตามลำดับที่ถูกต้องด้วย เรื่องราวการทรงสร้างในพระธรรมปฐมกาลเริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า "ในปฐมกาล" และลงท้ายด้วยคำสามคำว่า "พระเจ้าทรงสร้างและทรงกระทำ"

อักษรตัวแรกของถ้อยคำทั้งสามนั้น เมื่อนำมารวมกันจะก่อเป็นคำว่า "ความจริง" เรื่องราวแห่งการทรงสร้างเริ่มต้นด้วย "เบื้องต้น" และจบลงด้วยคำที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ซึ่งแสดงโดยอักษรที่เป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกา ฉะนั้นใดก็ตามนั้น ในข้อความเปิดของพระธรรมเล่มสุดท้ายแห่งพระคัมภีร์ พระเยซูทรงได้รับการระบุถึงสองครั้งว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา เบื้องต้นและเบื้องปลาย ทรงเป็นปฐมและทรงเป็นที่สุด อักษรทั้งสามนั้นซึ่งเป็นตัวแทนของอัลฟาและโอเมกา ยังเป็นพยานอีกประการหนึ่งว่า ข้อความในยอห์นจะต้องถูกนำมารวมเข้ากับแนวคำพยากรณ์ ณ เบื้องต้นของปฐมกาล และแนวคำพยากรณ์ ณ เบื้องต้นของวิวรณ์ คำพยานนั้นเป็นที่รับรู้ได้ภายในคำพรรณนาถึงพระราชกิจของพระเจ้าผู้ปกครองพระผู้พลอบประโลม พระราชกิจของพระเจ้าผู้พลอบประโลมคือพระราชกิจสามชั้นตอน ซึ่งแสดงไว้โดยอักษรภาษาฮีบรูสามตัวเดียวกันนั้น ตราประทับแห่งอัลฟาและโอเมกาเปิดโอกาสให้เราจัดวางพระธรรมทั้งสิบหนี่ไว้ในบริบทของข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งถูกเปิดเผยนอกออกในเวลาไม่นานก่อนที่ช่วงเวลาทดลองจะสิ้นสุดลง

ฟ้าร้องทั้งเจ็ดเป็นสัญลักษณ์แทนหมุดหมายเฉพาะสี่ประการ (จุดเวลา) และช่วงเวลาเฉพาะสามช่วง ซึ่งเริ่มต้นด้วยหมุดหมายแห่งการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ผู้ซึ่งจะทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระองค์ หมุดหมายนั้นเป็นจุดเวลาหนึ่ง หมุดหมายประการที่สอง (จุดเวลา) คือความผิดหวังครั้งแรก ซึ่งนำเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งการคอยช้า ช่วงเวลาแห่งการคอยช้านำไปสู่หมุดหมายประการที่สาม (จุดเวลา) ที่ซึ่งความจริงประการหนึ่งถูกเปิดเผยนอกออก และก่อให้เกิดขบวนการหนึ่งขึ้น ขบวนการนั้นสิ้นสุดลงที่หมุดหมายประการที่สี่ (จุดเวลา) ซึ่งแสดงไว้ในฐานะการพิพากษา หมุดหมายทั้งสี่ประการนั้นและช่วงเวลาทั้งสามช่วงต่างก็เป็นสัญลักษณ์แทนฟ้าร้องหนึ่งเสียง รวมเป็นฟ้าร้องทั้งเจ็ด อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์แทนการประกอบกันแบบสี่-สามด้วย

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า ความเข้าใจของผู้บุกเบิกเกี่ยวกับคริสตจักรทั้งเจ็ด ตราทั้งเจ็ด และตราทั้งเจ็ด ยอมรับ "การประกอบกันของสี่และสาม" คริสตจักร ตรา และตราสี่ประการแรกนั้นแตกต่างจากคริสตจักร ตรา และตราสามประการสุดท้าย ฟ้าร้องทั้งเจ็ดเป็นตัวแทนของหลักหมายสี่ประการ แต่ภายในหลักหมายสี่ประการนั้นมีช่วงเวลาสามช่วง การประกอบกันอันทรงพระเจ้าแห่ง "สี่และสาม" ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์ได้รับการสถาปนาไว้บนพยานสามประเภท (คริสตจักร ตรา และตรา) และพยานเหล่านั้นเป็นพยานยืนยันถึงความถูกต้องของการประกอบกันแห่ง "สี่และสาม" ของฟ้าร้องทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์

กระนั้น ภายในแนวประวัติศาสตร์ซึ่งแสดงไว้โดยฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น ยังมีแนวคำพยากรณ์อีกแนวหนึ่งที่ซ่อนอยู่และแยกต่างหาก ซึ่งมีหมายสำคัญอยู่สามประการ อันแตกต่างจากสัญลักษณ์ที่แสดงเป็นฟ้าร้องทั้งเจ็ด ดังนั้น เมื่อเราพิจารณาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่าง ฟ้าร้องทั้งเจ็ดกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ซึ่งบัดนี้กำลังถูกเปิดเผย เราพบว่าฟ้าร้องทั้งเจ็ดนำเสนอหมายสำคัญสี่ประการ (จุดเวลา) และประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่นำเสนอหมายสำคัญสามประการ (จุดเวลา) เจกเช่นเดียวกับคริสตจักรทั้งหลาย ตราทั้งหลาย และตราทั้งหลาย ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่นั้นเป็นตัวแทนของหมายสำคัญสามประการ

การซึ่งเชื่อมโยงกับหมายสำคัญสี่ประการของฟ้าร้องทังเจ็ด
ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่นั้นยังมีการประสานกันแบบสาม-สี่ด้วย।

ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นซึ่งบรรจุอยู่ในฟ้าร้องทังเจ็ดนั้น มีหลักหมายที่จำแนกได้ชัดเจนอยู่สามประการ
ซึ่งแต่ละประการล้วนเป็น “จุดแห่งเวลา”

และหลักหมายประการแรกกับประการสุดท้ายในสามประการนั้นเป็นตัวแทนของความผิดหวัง มี “ช่วงเวลา”
ที่จำแนกได้ชัดเจนระหว่างหลักหมายประการแรกกับประการที่สอง และมี “ช่วงเวลา”

ที่จำแนกได้ชัดเจนระหว่างจุดแห่งเวลาประการที่สองกับประการที่สาม คำว่า “ความผิดหวัง”

พัฒนามาจากแนวคิดเรื่องการพลาดนัดหมาย และในคำนิยามของคำนั้นมีการเน้นย้ำถึงจุดหนึ่งแห่งเวลา
เที่ยงคืนก็เป็นเวลาเฉพาะเช่นกัน

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนี้ถูกถ่ายทอดผ่านจุดแห่งเวลาสามจุดซึ่งถูกค้นไว้ด้วยช่วงเวลาสองช่วง
คือช่วงเวลาการรอคอย และขบวนการเดือนที่เจ็ด

หมุดหมายแรกของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นบ่งชี้ถึงความผิดหวัง

และหมุดหมายสุดท้ายก็บ่งชี้ถึงความผิดหวังเช่นกัน เพราะฉะนั้น

ตั้งแต่ความผิดหวังครั้งแรกไปจนถึงความผิดหวังครั้งสุดท้าย จึงมีเส้นคำพยากรณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่เส้นหนึ่ง

ซึ่งมีสามขั้นตอนเช่นเดียวกับเส้นการปฏิรูปทั้งปวง อีกทั้งยังมีลักษณะประจำของอัลฟาและโอเมกาด้วย

เพราะอักษรสามตัวที่ประกอบกันเป็น “ความจริง”

สอดคล้องกับหมุดหมายทั้งสามที่เริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยความผิดหวัง

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้นภายในฟ้าร้องทังเจ็ด

คือความจริงที่สิงโตแห่งเผ่ายูด้ากำลังทรงแกะผนึกอยู่ในเวลานี้

ข้อความตอนหนึ่งในพระธรรมยอห์นที่เรากำลังพิจารณานี้

ได้รับการเกริ่นนำไว้ในบทก่อนหน้าด้วยพระกระยาหารมือสุดท้าย

โดยเน้นว่าข้าวสารของสิบทนี้เป็นสิ่งที่ต้องกินเข้าไป สิบทนั้นจบลงด้วยการเสด็จดำเนินไปยังเกทเสมณี

เหตุการณ์ดำเนินอยู่ภายในความเคลื่อนไหวจากการกินนั้น จนกระทั่งวิกฤตแห่งกางเขนเริ่มต้นขึ้น

ในเชิงพยากรณ์ ฉากของสิบทนี้กำหนดข้าวสารสุดท้ายที่จะต้องกินก่อนการพิพากษา

ข้าวสารที่นำไปสู่การสิ้นสุดของการพิพากษา คือข้าวสารที่ถูกเปิดผนึกในพระธรรมวิวรณ์

ก่อนที่การพิพากษาจะสิ้นสุดลงไม่นาน

เหล่าสาวกและพระเยซูทรงอยู่ ณ จุดหนึ่งในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์

ซึ่งพวกเขากำลังได้รับการแจ้งให้ทราบถึงเวลาที่ล่าช้า ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ทรง

ถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในข้าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

แต่ความเข้าใจที่ก่อให้เกิดข้าวสารของขามูเอล สโนว์นั้น

ก็ได้แจ้งแก่พวกมิลเลอไรต์ด้วยว่าพวกเขาอยู่ในเวลาที่ล่าช้าของหญิงพรหมจารีสิบคน

เหล่าสาวกเพิ่งได้รับการประทานอาหารมือสุดท้าย และขณะที่พวกเขากำลังใคร่ครวญชิมข้าวสารนั้นอยู่

พระคริสต์ก็ทรงอธิบายเวลาที่ล่าช้าไว้ในสิบทของยอห์น

ความเข้าใจของขามูเอล สโนว์สามารถบันทึกเป็นชุดบทความหลายบทความ

ซึ่งได้พัฒนาความเข้าใจสุดท้ายที่แสดงออกมาเป็นข้าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

ขณะที่ข้าวสารของเขากำลังพัฒนา เขาก็ได้นำเสนอข้าวสารนั้นในการประชุมค่ายหลายครั้งด้วย

ชุดบทความที่นำไปสู่การประชุมค่ายเหล่านั้น ในที่สุดได้นำเขาไปสู่การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์

ซึ่งดำเนินอยู่เป็นเวลาหกวัน ในเชิงพยากรณ์

ข้าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนได้รับการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไปตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง

บททั้งสี่ในยอห์นเกิดขึ้นภายในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่ซึ่งข่าวสารนั้นกำลังได้รับการพัฒนาอยู่

ในสืบทของยอห์น เราเห็นว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกกำหนดไว้เป็นสามขั้นตอน คือ การทรงกระทำให้สำนึกในบาป ในความชอบธรรม และในการพิพากษา สามขั้นตอนนี้ยังเป็นหมุดหมายสามประการของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นซึ่งฝังอยู่ภายในฟ้าร้องทั้งเจ็ดด้วย

แต่เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า การที่เราจากไปนั้นก็เป็นประโยชน์แก่ท่าน เพราะถ้าเราไม่จากไป พระผู้ปลอบโยนจะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราจะทรงใช้พระองค์มาหาท่าน และเมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้สึกผิดในเรื่องบาป ในเรื่องความชอบธรรม และในเรื่องการพิพากษา คือในเรื่องบาปนั้น เพราะเขาทั้งหลายไม่เชื่อในเรา ในเรื่องความชอบธรรมนั้น เพราะเราจะไปหาพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก ในเรื่องการพิพากษานั้น เพราะเจ้าแห่งโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่าน แต่บัดนี้ท่านยังรับไว้ไม่ได้ อยากรู้ดี เมื่อพระองค์นั้น คือพระวิญญาณแห่งความจริง เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งสิ้น เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์จะตรัสสิ่งใด ๆ ที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงสำแดงแก่ท่านทั้งหลายถึงเหตุการณ์ที่จะมาถึง พระองค์จะทรงถวายพระเกียรติแด่เรา เพราะพระองค์จะทรงรับจากสิ่งที่เป็นของเรา และจะทรงสำแดงสิ่งนั้นแก่ท่านทั้งหลาย ยอห์น 16:7-14

ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรด์

พระเยซูมิได้เสด็จกลับมาเพื่อยุติเวลาการชกซ้ำที่การร้องประกาศยามเที่ยงคืน

พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ออก และทรงเทหรือทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มา

พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงได้รับการแทนภาพว่าเป็นองค์พระผู้ปลอบประโลม

ได้เสด็จมาเพื่อขจัดความผิดหวังนั้น

พระองค์เสด็จมาเพื่อประทานการปลอบประโลมแก่บรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเลือกไว้แล้ว

แต่กำลังสับสนงงงเพราะความผิดหวังจากคำพยากรณ์ที่ไม่เป็นผลสำเร็จ

ดังที่เราได้ชี้ให้เห็นมาก่อนแล้วว่า อัครทูตยอห์น เอเสเคียล และเยเรมีย์

ล้วนถูกพรรณนาว่ากินหนังสือเล่มเล็กซึ่งหวานดั่งน้ำผึ้งในปาก

มีความแตกต่างเชิงเจตนาระหว่างผู้เผยพระวจนะทั้งสามนั้น ซึ่งมักถูกมองข้ามอยู่บ่อยครั้ง

เอเสเคียลถูกใช้เพื่อเป็นภาพประกอบของบรรดาผู้ที่กินหนังสือเล่มเล็กนั้น

และได้รับข่าวสารให้นำไปยังคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อของพระเจ้า

เอเสเคียลแสดงให้เห็นว่าหนังสือที่ถูกกินนั้นระบุถึงงานซึ่งต่อจากนั้นจะต้องสำเร็จให้ลุล่วง

เขาเป็นตัวแทนของข่าวสารที่ประทานแก่ชนชาติซึ่งเคยเป็นประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า

ข่าวสารของเขาคือสิ่งที่มีตรมรมชนชาติซึ่งเคยเป็นประชากรที่ทรงเลือกสรรนั้นเข้าเป็นฟอน ๆ

ซึ่งถูกกำหนดไว้สำหรับไฟ ในสืบทของยอห์น พระเยซูทรงระบุจุดประสงค์ของงานของเอเสเคียล

จงระลึกถึงถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า บ่าวผู้รับใช้ยอมไม่เป็นใหญ่กว่านายของตน

ถ้าเขาทั้งหลายได้ชมเหงเรา เขาก็จะชมเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาทั้งหลายได้รักษาคำของเรา

เขาก็จะรักษาคำของท่านทั้งหลายด้วยเช่นกัน

แต่เขาทั้งหลายจะกระทำสิ่งสารพัดเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลายเพราะนามของเรา

ด้วยว่าเขาไม่รู้จักพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ถ้าเราไม่ได้มาและกล่าวแก่เขาทั้งหลาย เขาก็คงไม่มีบาป

แต่บัดนี้เขาทั้งหลายไม่มีข้ออ้างสำหรับบาปของตน ผู้ที่เกลียดชังเรา ก็เกลียดชังพระบิดาของเราด้วย

ถ้าเราไม่ได้กระทำท่ามกลางเขาทั้งหลายซึ่งพระราชกิจที่ไม่มีผู้ใดอื่นกระทำได้ เขาก็คงไม่มีบาป

แต่บัดนี้เขาทั้งหลายได้ทั้งเห็นและได้ทั้งเกลียดชังทั้งเราและพระบิดาของเรา

แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพื่อถ้อยคำที่เขียนไว้ในธรรมบัญญัติของเขาจะได้สำเร็จว่า

‘เขาทั้งหลายเกลียดชังเราโดยไม่มีเหตุ’ แต่เมื่อพระผู้ปลอบประโลมเสด็จมา ผู้ซึ่งเราจะส่งมาหาท่านทั้งหลายจากพระบิดา คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ทรงออกมาจากพระบิดา พระองค์นั้นจะทรงเป็นพยานถึงเรา ยอห์น 15:20–26

งานของเอเสเคียล ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อท่านกินหนังสือม้วนนั้น เป็นภาพแทนการประกาศข่าวสารที่จะถูกปฏิเสธ แต่การปฏิเสธนั้นเองเป็นหลักฐานว่าพวกเขาเกลียดชังพระเจ้า และได้ทำให้ถ้วยแห่งระยะแห่งการทดลองของตนเต็มบริบูรณ์แล้ว

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราส่งเจ้ามายังบรรดาลูกหลานอิสราเอล มายังประชาชาติที่กบฏ ซึ่งได้กบฏต่อเรา ทั้งพวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาได้ล่วงละเมิดต่อเรา แม้จนถึงวันนี้เอง เพราะพวกเขาเป็นลูกหลานที่หน้าด้านและใจแข็งกระด้าง เราส่งเจ้าไปหาพวกเขา และเจ้าจงกล่าวแก่พวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ และไม่ว่าพวกเขาจะฟังหรือไม่ฟัง (เพราะพวกเขาเป็นวงศ์วานที่กบฏ) ถึงกระนั้นพวกเขาก็จะรู้ว่า ได้มีผู้เผยพระวจนะอยู่ท่ามกลางพวกเขา เอเสเคียล 2:3–5

พันธกิจของเอเสเคียลเป็นดุจพยานกล่าวโทษประชากรแห่งพันธสัญญาเดิม เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นต่อพวกยิวผู้ช่างโต้แย้ง และด้วยเหตุนี้ สสารของเอเสเคียลจึงเป็นสารแห่งคำเตือนครั้งสุดท้ายที่มีต่อประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมไว้เป็นพอนดังข่าวละมาน อันถูกกำหนดไว้สำหรับไฟแห่งการทำลายล้าง

“แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์ที่สาม ทูตสวรรค์ผู้ติดตามข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘งานของเขาช่างน่าเกรงขาม การกิจของเขาช่างน่าสะพรึงกลัว เขาคือทูตสวรรค์ที่จะคัดแยกข่าวสาส์นออกจากข่าวละมาน และประทับตรา หรือมัดรวม ข่าวสาส์นไว้สำหรับยูงฉางสวรรค์ สิ่งเหล่านี้ควรครอบครองจิตใจทั้งหมด’” Early Writings, 118.

งานซึ่งถูกเป็นสัญลักษณ์โดยการกินหนังสือเล่มน้อยนั้นเริ่มขึ้นเมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์เสด็จลงมาพร้อมกับหนังสือเล่มน้อยในพระหัตถ์ของท่าน ในประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และในประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ทั้งสองวันนั้นเป็นตัวแทนของการสำเร็จตามคำพยากรณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับอิสลามแห่งวิบัติประการที่สอง หรืออิสลามแห่งวิบัติประการที่สามตามลำดับ ด้วยเหตุนี้ อิสยาห์ในบทที่ยี่สิบสอง เมื่อพรรณนาถึงวิกฤตการณ์ในหุบเขาแห่งนิมิตสำหรับชาวฟีลาเดลเฟียและชาวเลาดีเซีย จึงชี้ว่า ชาวเลาดีเซีย ซึ่งเป็นประชากรที่ทรงเลือกของโปรเตสแตนต์นิยมในปี 1840 และแอดเวนตีสซึ่งเป็นประชากรที่ทรงเลือกในปี 2001 นั้น “ถูกผูกมัดโดยพลธนู” พลธนูในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์คืออิสลาม และเมื่อภาพนิมิตเกี่ยวกับอิสลามสำเร็จลงในปี 1840 และในปี 2001 ประชากรที่เคยทรงเลือกนั้นได้ปฏิเสธคำพยากรณ์เรื่องอิสลามตามที่ถูกนำเสนอโดยผู้ที่เป็นสัญลักษณ์แทนโดยเอเสเคียล แล้ว ณ ที่นั้นและในเวลานั้น พวกเขาจึงถูกผูกมัดไว้ดังข่าวละมาน งานของเอเสเคียลคือการนำ “ผ้าคลุม” ที่ปกคลุม “บาปของพวกเขา” ออก ซึ่งพระเยซูทรงแสดงให้เห็นว่าเป็นความเกลียดชังต่อพระเจ้า

ภาระแห่งหุบเขาแห่งนิมิต มีอะไรเกิดขึ้นแก่เจ้าบัดนี้เล่า เจ้าจึงขึ้นไปบนดาดฟ้าทั้งสิ้น? เจ้าผู้เต็มไปด้วยความอึกทึก เป็นนครที่รุ่มรวย เป็นนครที่รื่นเริง คนที่ถูกฆ่าในหมู่เจ้ามิได้ถูกฆ่าด้วยดาบ หรือมิได้ตายในสงคราม บรรดาผู้ครอบครองของเจ้าต่างพากันหนีไป พวกเขาถูกผูกมัดโดยพลธนู บรรดาคนที่พบในเจ้าต่างก็ถูกผูกมัดด้วยกัน ทั้งที่ได้หนีมาจากที่ไกล อิสยาห์ 22:1–3

และพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเด็กนั้น [อิซมาเอล] และเขาก็เจริญวัยขึ้น อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และเป็นนายขมังธนู ปฐมกาล 21:20

เมื่อปราศจากนิมิต ประชาชนก็พินาศไป; แต่ผู้ที่รักษาธรรมบัญญัติก็เป็นสุข สุภาษิต 29:18

เยเรมีย์เป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ได้กินหนังสือเมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ลงมา

ผู้ซึ่งจะทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของท่าน

แต่ผู้ที่ประสบกับความผิดหวังจากคำพยากรณ์ที่ลึ้มเหลวในปี 1843

เยเรมีย์พิจารณาในเชิงพยากรณ์ว่าพระเจ้าได้ตรัสสุสาหรือไม่ ข้ออ้างอิงนั้นเชื่อมโยงเยเรมีย์เข้ากับฮาบากุกบทที่สอง

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่บนที่ยามของข้าพเจ้า และจะตั้งตัวข้าพเจ้าไว้บนหอคอย

และจะเฝ้าดูว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบอย่างไรเมื่อข้าพเจ้าถูกทรงตักเตือน

แล้วพระยาห์เวห์ทรงตอบข้าพเจ้าว่า จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และจงทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นจารึก

เพื่อผู้ที่อ่านนั้นจะได้วิ่งไป เพราะนิมิตนั้นยังรออยู่จนถึงเวลาที่กำหนด แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา

และจะไม่มูสา แม้มันจะชักช้าอยู่ ก็จงคอยมัน เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ชักช้า ดูเถิด

จิตวิญญาณของผู้ที่ยโสโนนั้นไม่เที่ยงตรงในเขา แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อของตน

ฮาบากุก 2:1-4.

ยอห์นถูกใช้เป็นสัญลักษณ์แทนผู้ที่ได้ประสบกับความหวานชื่นและความผิดหวังอันขมขื่น

โดยเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ทั้งหมดตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

และข้าพเจ้าได้ไปหาทูตสวรรค์นั้น และกล่าวแก่ท่านว่า ขอหนังสือเล่มเล็กนั้นแก่ข้าพเจ้า

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า จงรับไปและกินเสียให้หมด แล้วท้องของเจ้าจะขมขื่น

แต่ในปากของเจ้าจะหวานดุจน้ำผึ้ง และข้าพเจ้าก็ได้รับหนังสือเล่มเล็กนั้นจากมือของทูตสวรรค์

และกินเสียจนหมด และในปากของข้าพเจ้าก็หวานดุจน้ำผึ้ง และทันทีที่ข้าพเจ้ากินแล้ว

ท้องของข้าพเจ้าก็ขมขื่น วิวรณ์ 10:9, 10

เอเสเคียลเป็นตัวแทนของงานแห่งการนำเสนอข่าวสารเชิงพยากรณ์ซึ่งผูกมัดประชากรผู้ทรงเลือกในอดีตให้สิ้นสุดลง งานนั้นได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อทูตสวรรค์ลงมาในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

แต่เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าเป็นผู้กบฏเหมือนวงศ์วานที่กบฏนั้น

จงอ้าปากของเจ้า และกินสิ่งที่เราให้แก่เจ้า และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีมือหนึ่งยื่นมาต่อข้าพเจ้า

และดูเถิด ในนั้นมีหนังสือม้วนหนึ่ง และท่านก็คลี่มันออกต่อหน้าข้าพเจ้า

และมีข้อความเขียนไว้ทั้งด้านในและด้านนอก และในนั้นมีคำคร่ำครวญ การไว้ทุกข์ และวิบัติ ยิ่งกว่านั้น

พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกินสิ่งที่เจ้าพบ จงกินหนังสือม้วนนี้

และไปกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล ดั่งนั้นข้าพเจ้าจึงอ้าปาก และพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ากินหนังสือม้วนนั้น

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้ท้องของเจ้ากิน

และให้ลำไส้ของเจ้าเต็มด้วยหนังสือม้วนนี้ซึ่งเราให้แก่เจ้า แล้วข้าพเจ้าก็กินมัน

และในปากของข้าพเจ้ามันหวานดุจน้ำผึ้ง เอเสเคียล 2:8-3:3

เยเรมีย์เป็นตัวแทนประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

จนถึงก่อนการร้องในเวลาเที่ยงคืนเล็กน้อย

เมื่อข้าพเจ้าพระองค์พบพระวณะของพระองค์ ข้าพระองค์ก็รับประทานเสีย

และพระวณะของพระองค์เป็นความชื่นบานและความเปรมปรีดีแห่งใจของข้าพระองค์

เพราะข้าพระองค์ได้เรียกตามพระนามของพระองค์ โอ พระยาห์เวห์ พระเจ้าจอมโยธา

ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่ในชุมนุมชนของคนเยาะเย้ย และมีได้เปรมปรีดี

ข้าพระองค์นั่งอยู่แต่ลำพังเพราะพระหัตถ์ของพระองค์

เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เต็มด้วยความเดือดดาล

ไฉนความเจ็บปวดของข้าพระองค์จึงเป็นนิรันดร์ และบาดแผลของข้าพระองค์รักษาไม่หาย ซึ่งปฏิเสศที่จะรับการเยียวยาเล่า? พระองค์จะทรงเป็นแก่ข้าพระองค์เหมือนผู้มึนสาหรือ และเหมือนน้ำที่เหือดแห้งไปหรือ? เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้ากลับมา เราจะนำเจ้ากลับคืน และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา และถ้าเจ้าแยกสิ่งล้ำค่าออกจากสิ่งต่ำช้า เจ้ายอมเป็นดังปากของเรา ให้เขาทั้งหลายกลับมาหาเจ้า แต่เจ้าอยากกลับไปหาเขา และเราจะกระทำให้เจ้าเป็นกำแพงทองสัมฤทธิ์อันมั่นคงแก่ชนชาตินี้ และเขาทั้งหลายจะต่อสู้กับเจ้า แต่จะเอาชนะเจ้าไม่ได้ เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อช่วยเจ้าให้รอดและเพื่อช่วยกู้เจ้า พระยาห์เวห์ตรัส และเราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของคนชั่วร้าย และเราจะไถ่เจ้าจากมือของคนทารุณ เยเรมีย์ 15:16–21.

เยเรมีย์เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์และข่าวสารปัจจุบันของเรา ข่าวสารปัจจุบันคือข่าวสารเสียงร้องเหินห่าง ซึ่งกำลังได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ณ จุดเวลาที่ประชากรของพระเจ้า ซึ่งเยเรมีย์เป็นตัวแทนนั้น ได้ถูก “เติมเต็ม” ด้วย “ความเดือดดาล” โดยคิดว่า “ความเจ็บปวด” ของตนจะ “คงอยู่นิรันดร์” และ “บาดแผล” ของตนนั้น “รักษาไม่หาย” เป็นบาดแผลที่จะไม่มีวันได้รับการเยียวยา พวกเขาได้แยกตัวออกจาก “ที่ชุมนุมของคนชอบเยาะเย้ย” แล้ว พวกเขาไม่ “เปรมปรีดี” อีกต่อไปอย่างที่เคยเป็นเมื่อครั้งแรกที่ได้กินหนังสือหนัง และหนังสือหนังได้เป็น “ความชื่นชมยินดีแห่ง” “ใจ” ของพวกเขา

แต่มีคำตักเตือนสำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพเช่นนั้นว่า “ถ้าเจ้ากลับมา” และอีกทั้ง “ถ้าเจ้าแยกสิ่งล้ำค่าออกจากสิ่งเลวทราม” แล้วพระเจ้าจะเสด็จกลับมาหาพวกเขา ในภาษาฮีบรู ข้อความที่ว่า “แล้วเราจะนำเจ้ากลับมาอีก” ในตอนนี้มีความหมายว่า พระเจ้าจะเสด็จกลับมาหาพวกเขา หากพวกเขากลับมาหาพระองค์

ฉะนั้น จงนอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า จงต่อสู้ขัดขืนมาร แล้วมันจะหนีไปจากท่าน จงเข้าใกล้พระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงเข้าใกล้ท่าน จงชำระมือของท่านให้สะอาด ท่านคนบาปทั้งหลาย; และจงชำระใจของท่านให้บริสุทธิ์ ท่านผู้มีใจสองฝักสองฝ่าย จงเป็นทุกซ์ไซก จงคร่ำครวญ และจงร้องไห้ ให้เสียงหัวเราะของท่านกลับกลายเป็นการคร่ำครวญ และความยินดีของท่านกลับกลายเป็นความเศร้าหมอง จงถ่อมตนลงต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์จะทรงยกท่านขึ้น ยากอบ 4:7–10

หากพวกเขาจะเข้าใกล้พระเจ้า พระองค์ก็จะทรงเข้าใกล้พวกเขา หากพวกเขาจะกระทำสิ่งเหล่านี้แล้ว พวกเขาก็จะ “ยืนอยู่ต่อพระพักตร์” องค์พระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาจะเป็น “พระโอรส” ของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงสั่งสอนเยเรมีย์ (เรา) ว่าพระองค์จะทรงกระทำให้ประชากรของพระองค์เป็น “กำแพงทองสัมฤทธิ์ที่มีป้อมปราการ” สำหรับ “คนอธรรม” และภายหลังจากนั้น “ผู้ที่นำสะพริงกล่าว” จะนำสงครามมาต่อสู้กับผู้ที่เยเรมีย์เป็นตัวแทน “คนอธรรม” คือภาพแทนของหญิงพรหมจารีโง่เขลาตามที่มีบทวิพากษ์ไว้ในดาเนียล ส่วน “ผู้ที่นำสะพริงกล่าว” เป็นภาพแทนของสหภาพสามฝ่ายของบาบิโลนสมัยใหม่ในช่วงวิกฤตทศวรรษอาทิตย

คำพยานของผู้เผยพระวจนะทั้งสามล้วนกล่าวถึงประวัติศาสตร์เดียวกัน แต่กล่าวถึงประวัติศาสตร์เดียวกันนั้นในสามแง่มุมที่แตกต่างกัน เยเรมีย์เป็นตัวแทนของผู้ที่เพิ่งประสบกับความผิดหวังครั้งแรก แต่ยังไม่ถึงหลักหมายแห่งเสียงร้องเวลาเหินห่าง นี่คือจุดที่เราได้อยู่มาตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2020 คำถามคือเราจะย้อนกลับหรือไม่ หากเราย้อนกลับ เราจะ “พูด” แทนองค์พระผู้เป็นเจ้าในห้วงเวลาเดียวกันกับที่สหรัฐอเมริกา “พูด” ดังพญานาค

ประวัติศาสตร์ที่เยเรมีย์กำลังยกเป็นภาพประกอบอยู่นั้นคือประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเรา และเป็นประวัติศาสตร์ที่ถูกแทนไว้โดยหลักหมายสามประการที่ซ่อนไว้ภายในฟ้าร้องที่เจ็ด อีกทั้งยังเป็นประวัติศาสตร์ที่ข้อความตอนหนึ่งในยอห์นถูกวางไว้ในเชิงพยากรณ์ด้วย เพราะจุดเน้นของทั้งสี่บทในยอห์นคือพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทรงปลอบประโลมเยเรมีย์ ผู้ซึ่งกำลังตั้งคำถามว่าเขาได้เชื่อคำสาหรือไม่ และชาวสารทิมมีรชวานยังนั้นแท้จริงแล้วเป็นเพียงน้ำที่ขจัดสนหรือไม่

ดังนั้น เยเรมีย์จึงเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นต้นมา จนถึงวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 เมื่อเวลาแห่งการรอคอยได้เริ่มต้นขึ้น

ดังที่แสดงไว้โดยช่วงเวลาสามวันครึ่งเชิงสัญลักษณ์ภายหลังจากนั้น เมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่า “เชิงสัญลักษณ์” ข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงการพยากรณ์เรื่องเวลา ข้าพเจ้ากำลังกล่าวว่า วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 คือเวลาที่พยานทั้งสอง คือพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ถูกสังหาร และศพของเขทั้งสองถูกปล่อยทิ้งไว้ตามถนนเป็นเวลาสามวันครึ่งในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด

และเราจะประทานฤทธานภาพแก่พยานทั้งสองของเรา

และเขาทั้งสองจะกล่าวพระวจนะเผยพระวจนะอยู่หนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน โดยนุ่งห่มผ้ากระสอบ คนทั้งสองนี้คือ ต้นมะกอกเทศสองต้น และคันทึบสองคันทึบ ซึ่งยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก และถ้าผู้ใดประสงค์จะทำอันตรายแก่เขาทั้งสอง ไฟก็จะพุ่งออกจากปากของเขาและเผาผลาญศัตรูของเขา และถ้าผู้ใดประสงค์จะทำอันตรายแก่เขา ผู้นั้นจะต้องถูกฆ่าในลักษณะนี้

เขาทั้งสองมีอำนาจที่จะปิดฟ้าสวรรค์ มิให้ฝนตกในวันทั้งหลายแห่งการเผยพระวจนะของเขา และมีอำนาจเหนือน้ำทั้งหลายที่จะเปลี่ยนน้ำให้เป็นเลือด และที่จะประหารแผ่นดินโลกด้วยภัยพิบัติทั้งปวง บ่อยครั้งเท่าที่เขาประสงค์ และเมื่อเขาทั้งสองทำคำพยานของตนเสร็จสิ้นแล้ว

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลก็จะทำสงครามกับเขา และจะมีชัยเหนือเขา และฆ่าเขาเสีย

และศพของเขาทั้งสองจะนอนอยู่ที่ถนนของมหานครใหญ่ ซึ่งในทางฝ่ายวิญญาณเรียกว่า โสโดม และอียิปต์ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงที่กางเขนด้วย

และคนจากชนชาติและเผ่าพันธุ์และภาษาและประชาชาติทั้งหลายจะมองดูศพของเขาทั้งสองอยู่สามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้นำศพของเขาไปฝังไว้ในอุโมงค์

และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเรื่องของเขาทั้งสอง และจะเริงรำ

และจะสงของกำนัลแก่กันและกัน

เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมาณบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก วิวรณ์ 11:3-10

คำพยานที่นำเสนอโดยสภาพของเยเรมีย์นั้นอยู่ภายหลังจากความผิดหวัง แต่ก่อนเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

เยเรมีย์จำต้องกลับมาก่อนที่จะเขาจะเป็นเสียงแห่งชาวสารทิมมีรชวานของเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนได้

นี่คือสภาพของเราในทุกวันนี้

อีกทั้งยังเป็นบริบททางประวัติศาสตร์ของพระธรรมยอห์นสี่บทที่เรา กำลังพิจารณาอยู่

และยังเป็นประวัติศาสตร์ที่ถูกเป็นตัวแทนโดยประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ภายในฟ้าร้องที่เจ็ดด้วย

หากเราพิจารณาแสงสว่างที่เกี่ยวข้องกับ “ผู้ปลอบประโลม” ในคำพยานสี่บทของยอห์น

เราจะพบหลักฐานอันอุดมเพียงพอที่จะตระหนักว่าเรื่องราวนั้นกล่าวถึงวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020

ความผิดหวังและช่วงเวลาแห่งการซัดซึก ชาวสารทิมมีรชวานแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนซึ่งถูกเปิดผนึกออก

และการพิพากษาที่กำลังมาของกฎหมายวันอาทิตย์

บทเหล่านี้กำลังก่อสร้างขึ้นบนโครงสร้างเชิงพยากรณ์ของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นอยู่.

หากเราจะเป็นดังพระโอษฐ์ของพระเจ้าในวิกฤตที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า งานของเราในเวลานี้คือการ

“แยกสิ่งที่มีค่าออกจากสิ่งเลวทราม” หรือดังที่ยากอบระบุงานเดียวกันนี้ว่า เราจะต้อง “ชำระ” “มือ” ของเรา “ไว้

คนบาปทั้งหลาย; และชำระใจของท่านให้บริสุทธิ์ โอ้ คนสองใจ จงเป็นทุกข์และโศกเศร้าและร้องไห้เกิด
ให้เสียงหัวเราะของท่านกลับกลายเป็นการคร่ำครวญ และความชื่นบานของท่านเป็นความหนักใจ
จงถ่อมตนลงต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์จะทรงยกท่านขึ้น”
ให้เป็นธงสำคัญในอนาคตอันใกล้ยิ่งนี้

และพระองค์จะทรงตั้งธงสัญญาณสำหรับบรรดาประชาชาติ

และจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล

และจะทรงชุมนุมผู้ที่กระจัดกระจายของยูดาห์จากสี่มุมโลก อีสยาห์ 11:12

เราจะสรุปการพิจารณาบททั้งสิ้นในบทความถัดไป